L. prez. 89.

VII.

JÓZEF ALOJZY PUKALSKI

z Bożéj i Stolicy Apostolskiéj łaski Biskup Tarnowski &c. &c.

wszystkim wiernym Dyecezyi Tarnowskiéj pokój i Błogosławieństwo Boga i Pana naszego Jezusa Chrystusa!

Nieprzyjaciele porządku wywołali okropną może wojnę; apostolski Monarcha nasz w imieniu prawa, porządku i sprawiedliwości wydobył oręż, i rozkazał wkroczyć walecznym wojskom swoim w granice Sardynii, gdzie tkwi zarzewie wszelkich podżegań i zawichrzeń; kazał wkroczyć, nie celem podbicia kraju i narodu; broń Boże! ale kazał wkroczyć, by waleczna armia Jego wywalczyła błogosławiony pokój ludom, zniweczyła partyję zuchwałą, nienawistną wszelkiemu prawu i porządkowi; zatamowała ustawiczne wichrzenia i podżegania, wyjednała poszanowanie prawa i własności, i ustaliła bespieczeństwo powszechne.

Taki głos ukochanego Monarchy zabrzmiał w odezwie do wszystkich ludów obszer-

nego Państwa Austryackiego z dnia 28. Kwietnia b. r. wołający: *Jeżeli zmuszony koniecznością chwytam za oręż, to otrzymuje on poświęcenie i staje się bronią honoru, i słusznego prawa Austryi, praw wszystkich ludów i krajów, i najświętszych dóbr ludzkości.... Stoimy znowu na progu takiéj epoki, w któréj nietylko sekty, ale i trony miotać chcą na świat gromy zagrażające obaleniem wszystkiego, co istnieje.*

By w tak świętych zamiarach najlitościwszy Bóg wspiérał apostolskiego Monarchę naszego, wzywamy Was Wierni Dyecezyi Naszéj! byście wspólnie z nami błagali miłosiernego Boga o pokój, błogosławieństwo i pomyślność dla oręża miłościwie nam panującego Cesarza i Pana naszego.

Z tego powodu rozporządzamy i polecamy:

1. By Szanowne Duchowieństwo nasze odprawując Mszą św. brało, ilekroć rubryki pozwalają, zamiast kolekty *pro pace*, kolektę *tempore Belli*, jakoliteż zachowało resztę, cośmy pod dniem 14. Kwietnia b. r. (w kur. VI. L. 1194) co do odmawiania pacierzy z ludem rozporządzili; jednak zamieniało Modlitwę: *Boże! od którego* na te 2. tu na końcu umieszczone.

2. W każdéj parafii dusz pasterze obiorą i postanowią dzień najdogodniejszy, w którym z ludem parafialnym odprawią processyą do najbliższego kościoła, kaplicy lub figury wizerunkiem Zbawiciela lub jakiego Świętego opatrzonéj śpiéwając pieśni nabożne zastósowane do czasu; przybywszy zaś na miejsce oznaczone odmówią lub odśpiewają *Litanią do Wszystkich ŚŚ.* wraz z modlitwami po Litanii umieszczonémi, do czego dodawszy pięć *Ojcze nasz...* i pięć *Zdrowaś Marya...* i jedno *Wierzę...* powrócą wśród śpiewu procesyonalnie od kościoła parafialnego, w którym kapłan po odśpiewaniu *Święty Boże...* z ludem przed wystawionym Najświętszym Sakramentem w puszce odmówi modlitwę za Monarchę i pobłogosławi ludowi i zaleci mu, by bez przestanku modlił się o szczęśliwy pokój, dokąd nie nastąpi zmiłowanie Boże.

4. Zalecamy i postanawiamy, by i Szanowni Dyrektorowie i nauczyciele szkół łącznie z ludem parafialnym też processyą odprawili z młodzieżą pieczy swojéj powierzoną błagając o pokój i pomyślność oręża miłościwie nam panującego Monarchy, bo tak przedwieczny wyraził przez usta prorockie: *Wzywaj mię czasu ucisku twego, wybawię cię, a ty mię będziesz czcił.* Ps. 49.

4. Zakonnicy i zakonnice codziennie odmówią *psalmy pokutne*, lub *Litanią do*

Wszystkich SŚ. z przydaniem modlitwy *o pokój* i za Najjaśniejszego Pana, dokąd nie nastąpi zmiłowanie Boże.

Wzywamy nareszcie wszystkich wiernych obszernéj Dyecezyi Naszéj, wyznawających wiarę: *że nie* w mnóstwie wojska *zwycięztwo bitwy*, *ale* z nieba *jest siła* I. Mak. 3. 19. by wspólnie z nami łączyli swe modły i zasyłali je do Pana Zastępów, by raczył wspierać święte przedsiewzięcia Monarchy naszego; by błogosławił Ojcowskiemu berłu jego; by zniweczył wszelkie zamachy nieprzyjaciół jego; by obłąkanych na drogę prawa naprowadził; by niczém nieodwetowany krwi rozlew zatamował; by święte zamiary i przedsięwzięcia Jego pomyślnym uwieńczył skutkiem i nas wszystkich błogim obdarzył pokojem; aby syny i mężowie, którzy co dopiero z wami rzewnie się rozstali, w krótce wawrzynami okryci, wrócili szczęśliwie do zagród waszych. Co tém goręcéj miłosiernego Boga błagać mamy; bo jeżeli pierwsi Chrześcianie, jak pisze Tertulian w obronie Chrześcian, błagali Boga o zdrowie Cesarzów pogańskich, o mądry dla niego senat; o bitne wojsko, choć ich ostrem kaleczyli żelazem, wieszali na krzyżach, palili w okropne sposoby, podrzynali gardła, rzucali na pożarcie zwierzętom, wygniatali z ich ciał dusze; jeżeli więc pierwsi Chrześcianie ponosząc tak srogie męki prosili za Cesarzów pogańskich Boga, cóż my dopiéro czynić powinni, zostając pod słodkiém berłem ukochanego Monarchy naszego! Modły więc gorące do Boga zasyłać mamy, by Tego, Którego Wszechmocną ręką swoją cudownie ocalił, i nadal ze świętéj opieki swojéj nigdy niewypuszczał.

Przeto ręce, oczy, serca podnośmy do góry i prośmy Pana Zastępów, by błogosławił Monarsze Naszemu, zwycieztwem go obdarzył, a nas wszystkich błogim pokojem uszczęśliwił.

„Łaska Pana naszego Jezusa Chrystusa i miłość Boża, i społeczność Ducha Ś. niech będzie z Wami wszystkiemi. Amen.“ 2 Cor. 13, 13.

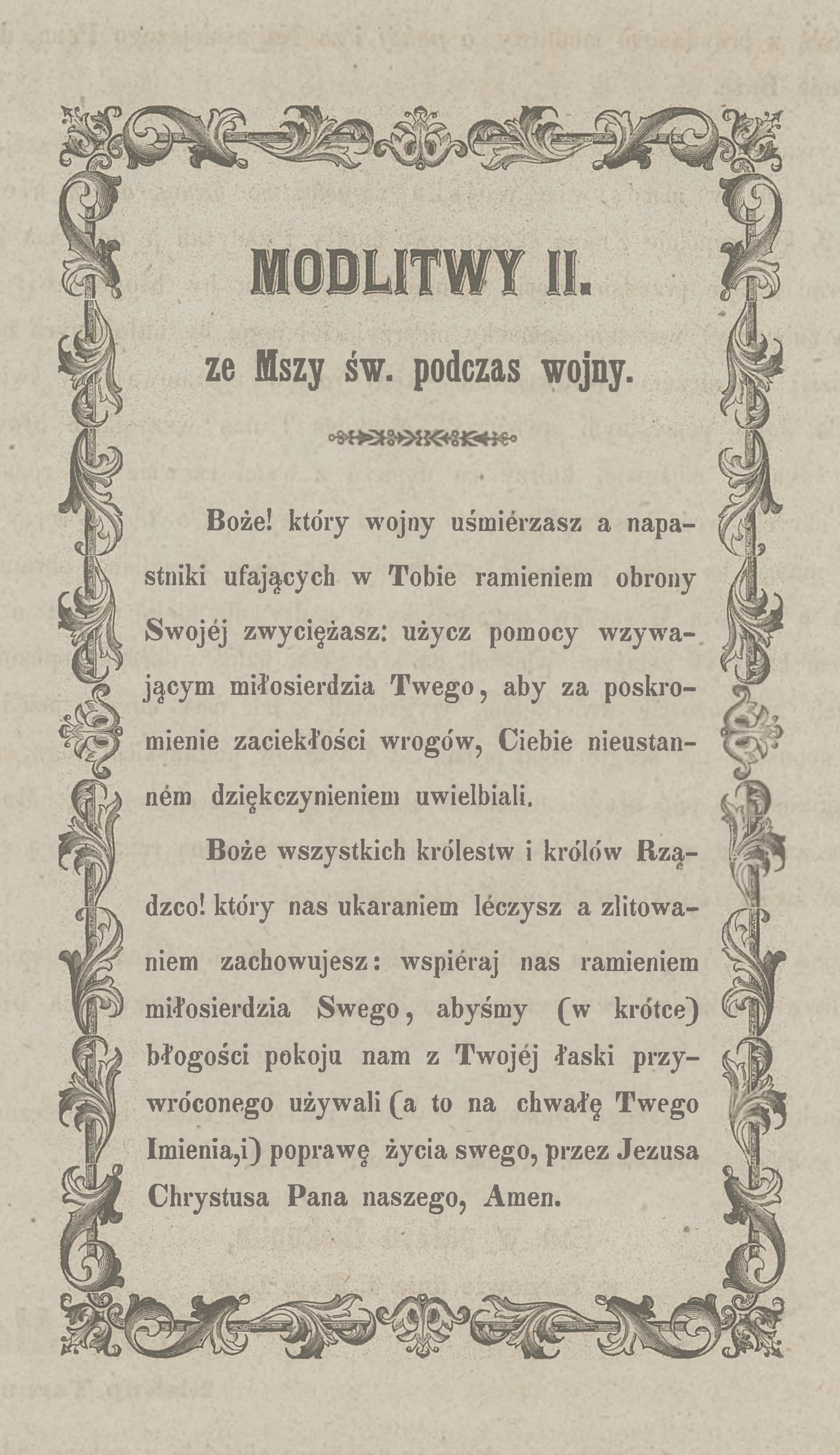
Dan w pałacu Biskupim,

w Tarnowie dnia 1. Maja 1859.

Józef Alojzy,

Biskup Tarnowski.

☞NB. List niniejszy po odebraniu go, zaraz w najbliższą niedzielę z ambony ludowi zgromadzonemu odczytać. ☜

MODLITWY II.

ze Mszy św. podczas wojny.

Boże! który wojny uśmiérzasz a napastniki ufających w Tobie ramieniem obrony Swojéj zwyciężasz: użycz pomocy wzywającym miłosierdzia Twego, aby za poskromienie zaciekłości wrogów, Ciebie nieustaném dziękczynieniem uwielbiali.

Boże wszystkich królestw i królów Rządzco! który nas ukaraniem léczysz a zlitowaniem zachowujesz: wspiéraj nas ramieniem miłosierdzia Swego, abyśmy (w krótce) błogości pokoju nam z Twojéj łaski przywróconego używali (a to na chwałę Twego Imienia,i) poprawę życia swego, przez Jezusa Chrystusa Pana naszego, Amen.

Drukiem Anastazego Rusinowskiego w Tarnowie.